

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Acvacultura-Moldova”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Delesco împotriva Întreprinderii de Stat „Acvacultura-Moldova”, intervenientul accesoriu directorul filialei din Taraclia a Întreprinderii de Stat „Acvacultura-Moldova”, Stepan Moldovan cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a indemnizației pentru concediul medical și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Mihail Delesco, casată parțial hotărârea Judecătoriei Taraclia din 19 octombrie 2012 și emisă în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2011, Mihail Delesco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Acvacultura-Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul pârâtului nr. 5 din 22 februarie 2011 a fost angajat în calitate de inginer-hidrotehnic la filiala din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova”, iar la 28 februarie 2011, directorul filialei, Stepan Moldovan i-a făcut cunoștință cu ordinul menționat.

Menționează că în aceeași zi, el a depus o cerere cu privire la acordarea concediului anual de odihnă începând cu 01 martie 2011 și personal a înmînat-o directorului filialei în prezența unui martor.

Susține că la sfîrșitul zilei, el a intrat în contabilitate și întrebând cîte zile i se cuvin pentru concediu, contabilul i-a răspuns că 28 de zile calendaristice.

Afirmă că începând cu 01 martie 2011, el s-a aflat în concediu conform cererii depuse, iar la 11 aprilie 2011, revenind la lucru, a transmis contabilei N. Pitel certificatul medical, însă la 14 aprilie 2011, directorul Stepan Moldovan l-a informat că a fost concediat începând cu 14 aprilie 2011, din motivul lipsei nemotivate de la lucru și pierderii încrederii angajatorului.

Consideră că el a fost concediat ilegal.

Prin urmare, solicită anularea ordinului directorului filialei din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova” nr. 31-k din 14 aprilie 2011, restabilirea sa în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 06 octombrie 2011 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost anulat ordinul directorului filialei din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova” nr. 31-k din 14 aprilie 2011 în partea concedierii lui Mihail Delesco în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012 au fost admise apelurile declarate de către Mihail Delesco și reprezentantul acestuia, Ion Cerga, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 01 iunie 2012 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu directorul filialei din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova”, Stepan Moldovan.

Mihail Delesco a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea de la pârâtă a salariului pentru ziua de 13 aprilie 2011, reieșind salariul său de funcție în sumă de 3200 lei lunar și a indemnizației pentru concediul medical în perioada 28 martie 2011 – 08 aprilie 2011.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 19 octombrie 2012 acțiunea a fost admisă parțial și a fost anulat ordinul directorului filialei din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova” nr. 31-k din 14 aprilie 2011 în partea concedierii lui Mihail Delesco în baza art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de către Mihail Delesco, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la anularea ordinului de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a indemnizației pentru concediul medical și repararea prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulat ordinul directorului filialei din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova” nr. 31-k din 14 aprilie 2011 privind concedierea lui Mihail Delesco în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, a fost restabilit Mihail Delesco în funcția de inginer hidrotehnic la filiala din Taraclia a ÎS „Acvacultura-Moldova”, începând cu 14 aprilie 2011 și a fost încasat de la ÎS „Acvacultura-Moldova” în beneficiul lui Mihail Delesco salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 14 aprilie 2011-11 iunie 2013 în sumă de 82800 lei și suma de 3200 lei, cu titlu de prejudiciu moral și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3200 lei. A fost obligată ÎS „Acvacultura-Moldova” să calculeze și să achite lui Mihail Delesco indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă pe perioada 28 martie 2011-08 aprilie 2011. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 15 august 2013, în termenul prevăzut de lege, ÎS „Acvacultura-Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta ÎS „Acvacultura-Moldova”, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite, concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele și au fost încălcate sau aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural

Prin referința depusă la 08 octombrie 2013 Mihail Delesco a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Acvacultura-Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Întreprinderii de Stat „Acvacultura-Moldova” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Întreprinderii de Stat „Acvacultura-Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Ion Corolevschi